

Poesia

Color 'amarcord'

■ **Pere Ballart**

Embolcallada per la boira i una tonada de Nino Rota, la Rímini dels anys 30 tindrà per sempre dins el nostre pensament, gràcies a les imatges de Fellini, una plaça nevada amb un paó d'ales obertes i un transatlàntic travessant la nit amb tots els llums encesos. Qui sap si, gràcies a Marcel Riera, la Badalona de finals del 50 serà definitivament el cant d'un gall dalt d'un terrat, un envelat amb orquestra, un tren de vagons verds i sorollosos i, com un petit miratge, les rulots d'un circ en marxa sota el coll inacabable d'una impossible girafa. En el llibre que Riera acaba d'oferir-nos, la màgia del record posa tocs de nostàlgia en tots els indrets i episodis de la infància del poeta i, com passava en la genial creació del cineasta italià, comicitat i tristesa són el caliu que encara crema, al fons, entre les cendres del passat.

Si l'anterior recull de l'autor, *Lluny*, viatjava arreu del món per poder en acabat reconèixer millor què vol dir tornar a casa, *L'edat del coure* s'ha proposat encara un trajecte de més llarga distància: atènyer des de l'evocació una prehistòria personal. Si la ciutat conserva aquests orígens en vestigis d'una Baetulo romana com la Casa dels Dofins, o d'encara més enrere, com les restes ibèriques del Turó d'en Boscà, el poeta, com és lògic, es dedica a excavar els propis als carrers,



JORDI GARCIA

Marcel Riera va guanyar l'última edició del premi Vila de Martorell de poesia

les fàbriques, les botigues i la platja de l'ahir, que els versos tornen a mostrar amb la nitidesa d'allò que ja se sap irrecobrable.

Ironia discreta i vistositat

Llevat del to crític d'un poema com *La massacre dels innocents*, i que jo crec que a partir d'ara la ciutat "de palmeres i bàsquet" faria bé d'acceptar com la seva *Oda a Badalona*, Marcel Riera encomana a la seva escriptura fluent, d'alexandrins sempre encavallats, una ironia discreta i una

vistositat, per minuciosa, doblement elegíaca. De vegades és precisament el mateix excés de detall el que es diria que fa córrer el risc de lluitar algun poema, limitant-ne la projecció simbòlica; però ben aviat l'exactitud lèxica, inherent a l'estil de l'autor, i la precisió de la imatge recreada, quan substitueixen la referència més documental per una altra de més imaginativa, donen com a resultat algunes composicions francament excel·lents: *Les canyes flamígeres*, l'esplèndid *El centre del món*, *Llar-*

gandaixos (en què l'equivalència ja no seria *Amarcord*, sinó més aviat *I vitelloni*), l'emotiu *Llimones i patates*, *Paraules callades*, o bé una altra *pièce de résistance* com *La corda de la bóta*, totes les quals demostren amb escreix que bé que coneix Riera el seu ofici i com de paradoxal resulta l'art quan la poesia que l'anima és genuïna, si aconsegueix, com és el cas, commoure'n agitant els pòsits d'una memòria que pot no haver estat en absolut la que nosaltres conservem.*



L'edat del coure

Marcel Riera
22è premi Vila de Martorell
Viena
Barcelona, 2008
Preu: 10,50 euros
Pàgines: 88

■ **Marcel Riera** reviu en un conjunt d'estampes poètiques bell i nítid els escenaris de la infantesa, en una Badalona encara vilatana, prèvia a la urbanització massiva

1 2 3 4 5

Ciència



Noms i descripcions dels peixos de la mar catalana (tom I)

Miquel Duran
Moll
Palma, 2007
Preu: 30 euros
Pàgines: 464

1 2 3 4 5

Peixos de la mar catalana

■ **David Bueno**

Els Països Catalans han estat sempre molt abocats al mar, un espai que han utilitzat de mitjà de transport i comerç, de font d'aliment i, més recentment, de destí per al lleure i l'oci. La mar Mediterrània, com totes les gran masses d'aigua de la Terra, és curulla de vida, una vida propera i distant alhora, atès que resta majoritàriament sota les aigües. En aquest context, els llibres que permeten conèixer i reconèixer tota aquesta diversitat són imprescindibles. Aquest és l'objectiu de *Noms i descripcions dels peixos de la mar catalana*, una obra de referència escrita per Mi-

quel Duran sobre els peixos que es poden trobar en el triangle marítim del nostre àmbit lingüístic, de Salses a Guardamar i Maó. Duran ha ocupat diversos càrrecs d'investigador



en biologia marina al Consell Superior d'Investigacions Científiques, ha estat director del Laboratori Oceanogràfic de Palma i ha ocupat diversos càrrecs de responsabilitat a les

conselleries d'Agricultura i Pesca i d'Educació de les Balears.

Fruit dels seus amplíssims coneixements sobre el mar i els peixos que l'habiten, dels quals es nota que

és un apassionat, neix aquesta necessària obra de referència, on podem trobar tot allò que vulguem saber dels peixos de la mar catalana: nom científic, noms comuns segons

els diversos àmbits lingüístics i la seva etimologia, breus i concises però complertes descripcions de cada peix, el seu hàbitat i importància pesquera, detallats dibuixos de cada espècie que en destaquen la característiques i permeten identificar-los, unes útils claus de classificació, etcètera. En definitiva, una obra de referència que farà les delícies dels que se senten atrets per les espècies marines, i un autèntic tresor ictiològic, etnogràfic i lingüístic. De moment tenim ja a les nostres mans el tom I amb els agnats (o peixos sense mandíbules, com la llampresa), els condictis (o peixos cartilaginosa, com els taurons), i la primera part dels peixos ossis (la major part dels que trobem al mercat). Ara només ens cal esperar al segon i darrer tom, la publicació del qual està prevista per al 2009.*